

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 48. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā pieeja priekšlaicīgai vecuma pensijai tiek padarīta atkarīga no nosacījuma, ka izmaksājamās pensijas apmēram ir jābūt lielākam par minimālo pensiju, kādu attiecīgajai personai būtu jāizmaksā atbilstoši valsts tiesiskajam regulējumam, interpretējot šo “izmaksājamo pensiju” kā faktisko pensiju, ko izmaksā tikai kompetentā dalībvalsts (šajā gadījumā – Spānija), neņemot vērā arī faktisko pensiju, kuru attiecīgā persona varētu saņemt kā tāda paša veida pabalstu no vienas vai vairākām citām dalībvalstīm?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 18. jūnijā iesniedza *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* (Nīderlande) – *Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV*/ *Autoriteit Consument en Markt*

(Lieta C-399/18)

(2018/C 294/48)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV*

Atbildētāja: *Autoriteit Consument en Markt*

Prejudiciālie jautājumi

Vai vienots jaudas tarifs, kura gadījumā diferenciācija notiek nevis atkarībā no tīkla lietotāja veida, bet gan līgumā paredzētās jaudas, atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 715/2009 ⁽¹⁾ (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu (Gāzes regula) 13. panta 1. punktam?

⁽¹⁾ OV 2009, L 211, 36. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 18. jūnijā iesniedza *Krajský soud v Praze* (Čehijas Republika) – *Herst, s.r.o./Odvoloncvá*

(Lieta C-401/18)

(2018/C 294/49)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Krajský soud v Praze

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Herst, s.r.o.*

Atbildētājs: *Odvolací finanční ředitelství*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai jebkuru nodokļa maksātāju jāuzskata par nodokļa maksātāju Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 138. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē? Ja nē, uz kādiem nodokļa maksātājiem šis noteikums attiecas?

- 2) Ja Tiesas atbilde ir tāda, ka PVN direktīvas 138. panta 2. punkta b) apakšpunktu piemēro tādai situācijai kā pamatlietā (proti, preču iegādātājs ir attiecīgi reģistrēts nodokļa maksātājs), vai šo noteikumu jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja šo preču nosūtīšana vai transportēšana notiek saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Padomes Direktīvā 2008/118/EK ⁽¹⁾ par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (turpmāk tekstā – “Akcīzes nodokļa direktīva”), piegāde, kas ir saistīta ar procedūru, kas paredzēta Akcīzes nodokļa direktīvā, ir jāuzskata par piegādi, saistībā ar kuru ir tiesības uz atbrīvojumu saskaņā ar šo noteikumu, lai gan PVN direktīvas 138. panta 1. punktā paredzētie atbrīvojuma nosacījumi citādi nav izpildīti, ņemot vērā preču transportēšanas piesaisti citam darījumam?
- 3) Ja Tiesas atbilde ir tāda, ka PVN direktīvas 138. panta 2. punkta b) apakšpunktu nepiemēro tādā situācijā kā pamatlietā, vai tas, ka preces tiek transportētas atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīmā, ir izšķiroši, lai noteiktu jautājumu par to, kuru no vairākām secīgām piegādes transportēšanām piesaistīt darījumam, lai noteiktu tiesības uz atbrīvojumu no PVN saskaņā ar PVN direktīvas 138. panta 1. punktu?
- 4) Vai “tiesības rīkoties ar precēm kā īpašniekam” PVN direktīvas nozīmē iegūst nodokļa maksātājs, kurš pērk preces no cita nodokļa maksātāja tieši konkrētam klientam, lai izpildītu jau esošu pasūtījumu (norādot preču veidu, daudzumu, izcelsmes vietu un piegādes laiku), ja viņš pats fiziski ar precēm nerīkojas, jo, noslēdzot pārdošanas līgumu, viņa pircējs piekrit organizēt preču transportēšanu no to izcelsmes vietas, tā, ka viņš tikai nodrošina piekļuvi pieprasītajām precēm, izmantojot savus piegādātājus, un dara zināmu informāciju, kas vajadzīga preču pieņemšanai (viņa vārdā vai viņa apakšpiegādātāju vārdā, kas iesaistīti pārdošanas ķēdē), un viņa peļņa no darījuma ir starpība starp šādu preču iepirkšanas un pārdošanas cenu bez preču, par kurām izraksta rēķinu, transportēšanas izmaksām?
- 5) Vai ar Akcīzes nodokļa direktīvu (piemēram, 4. panta 1. punkts, 17. pants vai 19. pants) tieši vai netieši, ierobežojot šādu preču efektīvu izmantošanu, ir noteikti pietiekami nosacījumi “tiesību rīkoties ar (akcīzes) precēm kā īpašniekam” nodošanai PVN direktīvas nozīmē, kā rezultātā preču pārņemšana saskaņā ar atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīmu, ko veic apstiprināts noliktavas turētājs vai reģistrēts saņēmējs atbilstoši nosacījumiem, kas izriet no Akcīzes nodokļa direktīvas, būtu jāuzskata par preču piegādi PVN nolūkā?
- 6) Šajā kontekstā, apsverot piegādes noteikšanu, kas saistīta ar transportēšanu preču piegādes ķēdē atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīmā ar vienu pārvadājumu, vai ir nepieciešams uzskatīt, ka transportēšana PVN direktīvas nozīmē ir uzskatāma par sāktu un beigtu saskaņā ar Akcīzes nodokļa direktīvas 20. pantu?
- 7) Vai PVN neitralitātes princips vai kāds cits ES tiesību princips kavē valsts tiesību aktos paredzētā konstitucionālā principa *in dubio mitius* piemērošanu, kas uzliek valsts iestādēm pienākumu, ja tiesību normas ir neskaidras un objektīvi piedāvā vairākas iespējamās interpretācijas, izvēlēties to interpretāciju, kas ir par labu personai, uz kuru tiesību norma attiecas (šajā gadījumā PVN maksātājs)? Vai šī principa piemērošana būtu savietojama ar Savienības tiesībām vismaz tad, ja tā attiektos tikai uz situācijām, kad attiecīgie lietas fakti būtu cēlušies pirms Eiropas Savienības Tiesas saistošas interpretācijas par apstrīdēto juridisko jautājumu, kura noteica, ka ir pareiza cita, nodokļa maksātājam mazāk labvēlīga interpretācija?

Ja var piemērot *in dubio mitius* principu:

- 8) Ņemot vērā ierobežojumus, kas Savienības tiesībās bija noteikti laikā, kad notika ar nodokli apliekamie darījumi (no 2010. gada novembra līdz 2013. gada maijam), vai bija iespējams apsvērt jautājumu par to, vai preču piegādes vai preču transportēšanas juridiskajam jēdzienam ir (vai nav) tāds pats saturs gan PVN direktīvas mērķiem, gan Akcīzes nodokļa direktīvas mērķiem kā objektīvi juridiski neskaidrs un ar divām iespējamām interpretācijām?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2009, L 9, 12. lpp.